

Прохніцький Ігор Васильович

04.09.1965 – 11.09.2022

Загинув: с. Щасливе, Бериславський р-н, Херсонська обл.

Похований: с. Павлів

Прохніцький Ігор Васильович
(04.09.1965 – 11.09.2022)

Молодший сержант

Народився 04 вересня 1965 року в селі Нестаничі Радехівського району Львівської області. В сім'ї було п'ятеро дітей, Ігор зростав разом з братами Степаном, Василем, Михайлом та з сестрою Галиною.

Початкову освіту здобув у рідному селі Нестаничі. Далі навчався у Вузьлівській загальноосвітній школі, де закінчив 8 класів.

У Кам'яно-Бузькому професійному училищі здобув фах тракториста.

Службу в армії проходив у Чехії, в повітрянодесантних військах.

У 1987 році одружився та оселився в селі Павлів. У сім'ї народилися доньки Наталія та Юлія, а також син Богдан. Підрісши, Богдан, як і його батько, пішов воювати. Він і досі захищає нас та нашу землю.

Працював Ігор Прохніцький у Радехівському лісгоспі, згодом – у будівельному управлінні, а потім – у ТзОВ «Радехівський цукор».

Ігор був енергійним, добрим, люблячим чоловіком та батьком. Усі його пам'ятають як щирого та вірного друга, який завжди допомагав та не залишав у біді. Був справжнім патріотом, вірним сином України.

За життя – член Радехівської організації Народного Руху, брав участь у Революції Гідності, а з початком вторгнення росії на нашу землю, Ігор Прохніцький, не роздумуючи, став на захист держави.

Загинув 11 вересня 2022 року, захищаючи Україну від російських загарбників поблизу с. Щасливе Бериславського району Херсонської області.

Сумують дружина, дві доньки, син, онуки, батьки.

Похований у с. Павлів.

Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня посмертно (Указ Президента України від 8.11.2023 р. №743/2023 «Про відзначення державними нагородами України»)